

HET GENOOTSCHAP IN DE EENENTWINTIGSTE EEUW

In 1993 benadrukte Ton Lenders in zijn serie columns over “Het Genootschap op weg naar de 2000?” al dat de informatie die de leden van het Genootschap verzamelen onmisbaar is geworden voor diverse overheidsinstanties als basis voor het behoud en de ontwikkeling van de Limburgse natuur. Daarbij telt de mening van het Genootschap en staat deze borg voor een gedegen belangenafweging.

Het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg heeft tot voornaamste doel het bijeenbrengen van de natuuronderzoekers en hun gegevens, en het komen tot een verantwoorde interpretatie van die bijeengebrachte gegevens teneinde deze met meerwaarde te kunnen doorgeven aan de omgeving, aan lezers en gebruikers van de gepubliceerde artikelen.

Dat doel is in de laatste 100 jaar onveranderd. En ook het type mensen dat zich met natuuronderzoek bezig houdt is niet wezenlijk veranderd. Lopen we de ledenlijst van het Genootschap na dan blijft dat een mix van amateurs en professionals, mannen en vrouwen, jeugd, juveniel, adolescent en volwassen. Autodidact, hobbyist, vakidoot, academe en specialist, en zeker ook mensen die van hun hobby hun werk hebben weten te maken, het hele scala is aanwezig gebleven. Ook de manier waarop de kennis en de gegevens worden uitgewisseld en overgedragen is niet erg veranderd in die tijd. Het publiceren van doorwrochte artikelen over de verzamelde data in het Maanblad blijft een zeer probaat middel, evenals het vertellen over de ervaringen aan geïnteresseerden tijdens bijeenkomsten van studiegroepen en kringen. In de kwart eeuw dat ik dat heb mogen meemaken, en ik twijfel er in het geheel niet aan dat het altijd zo is geweest, is altijd weer het enthousiasme van de sprekers en de interesse van het publiek een niet aflatende inspiratiebron voor de leden geweest en ik heb dat zelf ook zo ervaren. Ik denk dat dit een belangrijk en consistent determinatiekenmerk van de genootschapsleden is.

Toch is er in al die jaren ook veel veranderd. Kijk eens naar de middelen die ons ter beschikking staan om gegevens te verwerken, te demonstreren, te illustreren. Begin twintigste eeuw begon men met grote wandplaten en handgeschreven tabellen. We hoeven de eerste jaargangen van het Jaarboek en het Maandblad er maar op na te slaan. Zelfs toen heeft men al de moeite genomen om afwijkende formaten te gebruiken om de boodschap goed over te brengen. Zou u ook kunt beschikken over de volledige, recent gedigitaliseerde,

Groep deelnemers op den Goudsberg (1935).

Vissenstudiegroep bezig met electrovissen in de Worm (2007).

set van de Jaarboeken en de Maandbladen vanaf 1911 kunt u ook deze tabellen en kaarten raadplegen, want ook die zijn meegescand in hoge resoluties.

Wat ook sterk is veranderd is de manier waarop we elkaar de gegevens kunnen laten zien en we de kennis kunnen overdragen. We zijn werkelijk geëvolueerd van de wandplaten en kaarten, via projecties met toverlantaarns, platencamera's en episcoppen, overhead- en diaprojectie, naar powerpoint-projecties van online data. En parallel daaraan zijn niet alleen de manieren waarop we elkaar informeren over de resultaten van onderzoek en waarneming uitgebreid. Ook voor de wijze van het verzamelen van de data maken steeds meer onderzoekers gebruik van geavanceerde waarnemingstechnieken, film, video, macro-opnames, voice recorders, satelietfoto's, sateliet-positiebepaling, merkmethode met electronica, transponders, fm-zenders, hoog frequent geluid analyses (bat detectors). Alles is mogelijk

en onze leden en hun collega's in de wereld laten niet na om die technieken toe te passen die de gegevensverzameling en -analyse kunnen verbeteren, daarbij tegelijk de mogelijkheden benuttend voor meer gevorderde presentaties.

Een toekomst waarbij kennis van de natuur absoluut vereist blijft en steeds meer van de onderzoekers gaat vergen, maar ook een toekomst waar de technologische ontwikkelingen steeds meer gebruikt en onmisbaar zullen worden. Daarmee overigens absoluut ook de kans vergrotend dat er interesse blijft om de natuur te blijven bestuderen en de gegevens vast te leggen.

Het bestuur van het Genootschap blijft zich hiervoor inzetten en ziet als zijn belangrijkste taak het faciliteren van de leden, de studiegroepen, de kringen, van alle werkverbanden om de hoofddoelstelling van het Genootschap te blijven waarmaken: het bevorderen van de natuurstudie, gegevensverzameling en opslag en uitwisseling van de kennis door excursies, presentaties, lezingen, artikelen, publicaties, allerlei vormen van communicatie, waartoe ook film, fotografie, internet, etcetera behoren.

HARRY TOLKAMP,

voorzitter Natuurhistorisch Genootschap in Limburg

Deze column is geïnspireerd op een column uit het novemnummer van 1993 82(11):253.